

§§ 51-56 samt §§ 59-67 finder tilsvarende anvendelse, idet det dog er miljømyndigheden, der udfører de opgaver, som er tillagt vejbestyrelsen i henhold til lov om offentlige veje.

Kapitel 10

Klage og søgsmål

Klage

§ 77. Kommunalbestyrelsen og amtsrådets afgørelser efter loven eller regler udstedt i medfør af denne lov kan påklages til miljø- og energiministeren, medmindre andet fremgår af lovens øvrige bestemmelser.

§ 78. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, der er af mindre betydning, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

§ 79. En klage har opsættende virkning for et påbud, medmindre klagemyndigheden træffer afgørelse om andet.

Stk. 2. Når der efter § 56 er truffet afgørelse om, at påbud skal efterkommes straks, har klage ikke opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden træffer afgørelse om andet.

Stk. 3. En klage over en afgørelse om meddelelse eller afslag på dispensation efter § 52 har ikke opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden træffer afgørelse om andet.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 medfører ingen begrænsninger i klagemyndighedens adgang til at ændre eller ophæve en påklaget dispensation.

§ 80. En klage over en afgørelse om ekspropriation har opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden træffer afgørelse om andet.

§ 81. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog fra tidspunktet for bekendtgørelsen.

Stk. 2. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 3. Klage indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til miljø- og energiministeren ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

§ 82. Kommunalbestyrelsen og amtsrådets afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat,
- 2) enhver, der har en individuel væsentlig interesse i sagens udfald, og
- 3) embedslægeinstitutionen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan påklage amtsrådets afgørelser, og amtsrådet kan påklage kommunalbestyrelsens afgørelser.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser efter loven kan påklages af bestemte myndigheder i andre lande.

Miljøklagenævnet

§ 83. Miljøklagenævnet er klagemyndighed for større eller principielle afgørelser efter kapitel 5 og § 73, stk. 2, truffet af miljø- og energiministeren eller af en styrelse efter bemyndigelse.

Stk. 2. Miljøklagenævnet afgør selv spørgsmål vedrørende nævnets kompetence.

Stk. 3. Om Miljøklagenævnets sammensætning og virke gælder reglerne i miljøbeskyttelsesloven.

§ 84. Klage sendes til Miljøklagenævnet.

Stk. 2. Klage kan indgives af den, der er klageberettiget efter reglerne i § 82 og af den myndighed, der har truffet afgørelsen i 1. instans.

§ 85. For klage til Miljøklagenævnet gælder § 81, stk. 1 og 2.

Stk. 2. En klage over et påbud har opsættende virkning, medmindre nævnet træffer afgørelse om andet, jf. dog § 56, stk. 2.

§ 86. Miljøklagenævnet kan tilvejebringe oplysninger og foretage besigtigelse i overensstemmelse med reglerne i §§ 40, 48 og 57.

Søgsmål

§ 87. Søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven eller de regler, der fastsættes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes søgsmålsfristen dog altid fra tidspunktet for bekendtgørelsen.

Stk. 2. Spørgsmål, der kan prøves af taksationsmyndighederne, kan ikke indbringes for domstolene, før Overtaksationskommissionens afgørelse foreligger.

Stk. 3. Søgsmål om ekspropriation efter denne lov anlægges ved den landsret, under hvilken ejendommen er beliggende.